

fonden, da i modsat Fald den Udvæjning af Udgifter, som gjør det muligt, at bestemme et fast Tilskud til Theatret for et længere Tidrum, ikke vil kunne finde Sted.

ad § 18.

Naar Statskassens Tilskud for Dvinqvænet 1832—57 af Ministeriet er foreslaaet til 50,000 Rbdlr., medens det efter Commissiøns Forslag kun skulde udgjøre 43,000 Rbdlr., bemærkes paa den ene Side, at Udgiften efter Ministeriets Formening nødvendig maa forhøjes noget, forsaavidt Gagecontoen for Skuespillere og de med dem i Classe staaende Kunstnere og Functionairer uden Hensyn til eventuelle Besparelser i Capelmesterens og Concertmesterens Gage maa fastsættes til 49,000 Rbdlr., samt forsaavidt der til Udgiften maa tilføies Beløbet af Gagerne til en Syngemester, en Theatermaler, en Elev-Instructeur og en forhenværende Scene-Instructeurs og Regisseurs Gage samt 500 Rbdlr. af Balletmesterens Gage, ialt 4,150 Rbdlr., som dog, saalænge de paagjældende ere i Embede, maae udredes. Hertil komme endnu Theatrets Communalafgifter og Godtgjørelsen for Polititilsynet, som Commissionen har antaget bortfaldne, men som i det Ringeste ikke endnu med Sikkerhed kunne regnes at ville bortfalde. Paa den anden Side tør Ministeriet efter de Bemærkninger, som i den separate Erklæring ere fremsatte til Commissionens § 11, og hvis Gyldighed Ministeriet ikke kan andet end erkende, ikke beregne Forestillingsindtægten for saa mange Aftener, som af Commissionen antaget, ligesom det heller ikke tør anslaae hver Aftens Indtægt saa høit som efter Commissionens Forslag, efterdi Virkningen af Fribilletternes Inddragning uden Tvivl er anslaaet for høit. Ministeriet vover derfor ikke, førend det anførte Beløb af 4,150 Rbdlr. kan afgaae, at foreslaae et ringere Tilskud af Statskassen end 50,000 Rbdlr., hvilket er 4,000 Rbdlr. mindre end det i Finantslovsudkastet for 1852—53 opførte Beløb, endsskøndt der under de 50,000 Rbdlr. er indbefattet en Udgift til Bygninger af 2000 Rbdlr.,

der hidtil er afholdt udenfor Theatrets Budget, og i Sammenligning med Finantsaaret 1850—51, for hvilket der til Theater og Capel var bevilget et Tilskud tilsammen af 65,710 Rbdlr., men efter det nu aflagte Regnskab i Virkeligheden kun udbetaltes 52,034 Rbdlr. 64 ø, giver en Nedsættelse af 2000 Rbdlr., eller, da Bygningsudgifterne nu skulle udgaae udbettedes, af 4000 Rbdlr. En yderligere, ikke ringe Besparelse for Statskassen stilles i Udsigt ved Vacance i de til Inddragning bestemte Poster, men i Særdeleshed en høit betydelig ved Pensionsvæsenet.

Forsaavidt imidlertid Forestillingsindtægten i nogen betydelig Grad skulde overstige det beregnede Beløb, har Ministeriet foreslaaet, at det Halve af det Overskydende tilfalder Statskassen, det Halve Theatret til at dække de ved Forestillingernes Forøgelse stigende Udgifter og som Løn for forøget Anstrengelse.

Forøvrigt henvises til de ovenfor fremsatte Bemærkninger til § 2.

ad § 19.

Saisondouceurerne udgjøre, skøndt de efter den for Dieblisset stedfindende Form af Regnskabsaaret forfalde i dettes 1ste Kvartal, dog væsenslig en til den forudgaaende hele Saison sig sluttende Udgift, og naar der for Fremtiden opstilles en ny Regel for deres Beregning, er det billigt og næsten nødvendigt, at de ved Enden af den nu løbende Saison udbetales efter den hidtil gjældende og forudsatte Maade med en iforveien bestemt Sum; Ministeriet har foreslaaet denne fastsat til 3,300 Rbdlr., som ifjor forlangtes, istedetfor 3,000 Rbdlr., som da ligesom det foregaaende Aar bevilgedes, fordi det maa ansee den af Directeuren stærkt anbefalede Forhøielse af Chorpersonalets Andeel fra 1500 Rbdlr. til 1800 Rbdlr. for særdeles ønskelig. Lovrigt vil Bestemmelsen af dette enkelte Beløb, hvis Kvartalet fra 1ste April til 30te Juni 1852 indbrages paa den foreslaaede Maade under det næste Regnskabsaar, være uden Indskyldelse paa Statskassen.